

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr 199.

56de Møde.

Onsdagen den 17de April.

(Forts.)

H. Sørensen: Jeg kan ikke tænke rettere, end at det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Viborg, det dissenterende Medlem af Comiteen, i alle Henseender maa synes at være det meest tilfredsstillende; her er nemlig Tale om at opnaae Lighed i Skattebyrder, af det Slags Skattebyrder, hvorom Sammenbragningen gjælder, nemlig ikke alene det privilegerede og det upriviligerede Hartkorn paa Landet, men ogsaa hvad det i Kjøbstæderne angaaer. Følgelig er det nødvendigt først at overveje, hvilke særskilte Skatter Kjøbstæderne før havde båret, som tilsvarende til disse Skatter, hvorom her er Tale, og hvilke Landet har båret alene. Naar nu det ærede Medlem har meent, at Kjøbstæderne virkelig have båret, navnlig ved deres Indquarteringsbyrder og særskilte Embedslønninger, hvad der nok kan kaldes tilsvarende, og det tillige blev taget i Betragtning, at de ved Børnepligtens Indførelse altid have forventet, at de Skatter, som de antog at være dem paa lagte paa Grund af deres Fritagelse for Deeltagelse i Børnepligten, navnlig Indquarteringskat, skulde bortfalde, saa kan jeg ikke finde Andet, end at Kjøbstæderne ogsaa maae vente en ligelig Fordeling, en retfærdig Fordeling af disse Byrder ved en saadan Sammenbragning. Da nu det upriviligerede Hartkorn paa Landet slet ikke, som han meente, derved bliver bebyrdet, men, da tværtimod derved, at det privilegerede Hartkorn paa Landet, som før har været frit for en stor Deel af disse Byrder, nu faaer Paalæg til Ligeliggjørelse, da netop derved den Lighed kommer ud, at Kjøbstæderne ikke bebyrdes, saa kan jeg ikke finde Andet, end at et saadant Forslag egner sig i Særdeleshed til Antagelse, naar man tager Hensyn

til, at det er de smaa Kjøbstæder, som fornemmelig vilde blive bebyrdede derved, enten efter Udkastet eller efter Comiteens Majoritets Indstilling, ja overbebyrdede. Desuden vil jo den Forskjel, det kan blive for Hartkornet at medtage det Par Skilling mere eller mindre, være høist ubetydelig, men, da det med Hensyn til Kjøbstæderne vil gjøre en særdeles stor Forskjel, navnlig for de smaae, saa kan jeg ikke andet end ønske, at man vilde gaae ind paa at antage dette Forslag.

Ottesen: Den ærede Finantsminister udtalte, at det kun var en lille Forskjel, der vilde komme tilveie ved dette Forslag af Udvalget, thi det var kun, meente han, en 7 à 8000 Rbd.; det kan man virkelig ogsaa sige er en saare lille Forskjel, naar den blev deelt paa det hele Land, men denne lille Forskjel vil for mange Kjøbstæder slet ikke være saa lille. Finantsministeren sagde, at Fredericia f. Ex. havde et Par hundrede Td. Hartkorn, men den har over halvsjerde hundrede Td. Hartkorn, og det vil da altid efter Udvalgets Forslag gjøre en Forskjel af 400 Rbd. om Aaret, og det er for Fredericia ikke saa ubetydeligt. Nu da der var Tale om, at denne Totalsum var den samme, som den ærede Ordfører anførte, og derimod den anden Taler, som var gaaet ud fra det Princip, som var omtalt, havde netop forfættet det ved, at der var blevet en Forandring, som ikke stemmede med Totalsummen, saa kan jeg sige: denne Totalsum, som ogsaa er bleven anført, er kommen ud, men ikke kommen ud saaledes, at alle de Skatter, som hørte derhen, vare komne med. Den ærede Finantsminister udtalte sig for, at der var Retsgebyrer, som ogsaa saaledes maatte komme med, men der er jo ligesaa paa Kjøbstæderne, men foruden disse Retsgebyrer er der til Vønning af Magistraten i Fredericia svaret omtrent 1200 Rbd. foruden en Deel Skov og saadanne Ting, som lægges til Embedet; disse